

1935-04-03

SENDER

Fritz Syberg

RECIPIENT

Johannes V. Jensen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen optræder i brevet

General comment:

Det vides ikke, hvilken kronik Fritz Syberg refererer til.

Sender's location:

Pilegården Kerteminde

Mentioned people:

Charles Darwin

Johanne Giersing

Charles Lindbergh

Friedrich Nietzsche

Blaise Pascal

Oswald Spengler

Anna Louise Syberg

Ernst Syberg

Franz Syberg

Hans Syberg

Lars Syberg

Archive:

Det Kongelige Bibliotek, Johannes V.

Jensens Arkiv

Trykt udgave:

Nej

TRANSCRIPTION

Pilegaarden Kjerterminde

3-4-35

Kære Ven.

Jeg har læst Din anden Kronik og gratulerer Dig til at Du endnu interesserer Dig for Verden og Menneskene. Blandt meget andet er ogsaa Historien om Mordet paa Lindberghs Barn gaaet mig paa Nerverne.

Nietzsche har Ret og Spengler med. Mennesket er Jordens største Rovdyr x). [Nederst på siden under en linje er skrevet:] x) Forresten gør jeg Rovdyrene min Undskyldning [tilføjelse slut] Og de to Herrer faar Ret i mere. De "Sandheder" de udtaler, saa de ["de" overstreget og "man" indsat over linjen] man nærmest faar Id ["Id" overstreget] Indtrykket af et "Program" er for de 90 % Vedkommende Erkendelse og intet andet. Der findes enkelte Mennesker som ikke kan lyve for sig selv. Spengler siger at den eneste Maade at klare den økonomiske Misere i Vesten paa er at gøre Arbejderne til Kulier. Sligt kan tænkes – naar man er Tysker og gøres – naar man er Englænder. Om menneskelig Skurkagtighed er nedrigst ["er nedrigst" indsat over linjen] naar man ser den selv, eller naar man lukker Øjet i for den, er et Spørgsmaal om Smag. Pascal siger et Sted at ingensinde gør man det nederdrægtige med en saadan Virkning og Ubekymrethed som naar man gør det i Overbevisningen om at det er det udmærkede man gør. Men ... dog jeg vil ikke gaa videre.

Din Kronik synes jeg var ganske udmærket og jeg læste den med stor Glæde, kun kan jeg ikke et eneste Sted opfatte at Du paa noget Punkt er uenig med Spengler (ligesaa lidt som jeg kan se at Spengler er uenig med Darwin) men det kan jo være min Fejl. Derimod kan jeg se at jeg maa gøre Dig en Undskyldning for mine Breve, og det gør jeg herved, da jeg tillige har i Sinde at høre op med dem for det første. Jeg vil ikke tænke mere paa de Emner som i de senere Aar har beskæftiget mig saa stærkt. Der er ingen Glæde ved at konstatere at man er uenig eller [i] hvert Fald staar uforstaaende over for næsten alle sine Medmennesker.

Iøvrigt har jeg det ug. Paasken staar for Døren alle Ungerne kommer hjem undtagen Rabbe som vist faar en Norgestur ud af det Hils Else og Familien iøvrigt mange Gange.

Din hengivne

Fritz Syberg.

Pilesaarden Hjortemunde
3-4-35

Kære Ven.

Jeg har læst din anden kronik og gratulerer
dig til at du endnu interesserer dig for
Verden og Menneskene. Blandt meget andet
er ogsaa Historien om Mordet paa Lindberghs
Barn gaad mig paa Nerverne. Nietzsche
har Ret og Spengler med. Mennesket er
Jordens største Rovedyr[†]. Og de to Herre
faar Ret i mere. I "Sandheden" de udtaler,
saa ~~det~~^{man} nærmest faar ~~et~~ Indtryk af
et "Program" er for de 90 % Vedkommende
Erkendelse og intet andet. Der findes
enkelt Mennesker som ikke kan lyve
for sig selv. Spengler siger at den eneste
Maade at bekæmpe den økonomiske Misere
i Vesten paa er at gøre Arbejderne
til Kulisser. Ligt kan tænkes-naar man
er Tykker og gøres-naar man er Englands.
Omr menneskelig Skædsaglighed^{er nedrigt} naar man
ser den selv, eller naar man lyster
Op i for den, er et Spørgsmaal
om Smag. Pascal siger et sted at

*1) Fornæsten gir 1/5 Rovedyrene min Undskyldning

ingensinde giv man det uheldrøestige
med en saadan Virkning og Uheldrøestighed
som naar man giv det i Overbevisning
om at det er det udmærkede man giv.
Eller... dog jeg vil ikke gaa videre.

Den kroniske sygdom jeg var yndet udmærket
og jeg læste den med stor Glæde, men kan
jag ikke det eneste Sted opfatte at Du gaa noget
Punkt er nemlig med Spengler (lige saa lidt
som jeg kan se at Spengler er nemlig med
Darwin) men det kan jo være min Fejl.
Derimod kan jeg se at jeg maa give Dig
en Udsigtsbetegnelse for mine Breve, og det
gik jo herud, da jeg tillige har i Sinds at høre
op med dem for det første. Jeg vil ikke tænke
mere paa de Emner som i de senere Aar har
beskæftiget mig saa stærkt. Der er ingen Glæde
ved at konstaterer at man er nemlig eller
hvortil Fald staaer uforstaaende over for næsten
alle sine Medmennesker.

Følgelig har jeg det ogsaa. Paastuen staaer for
Loven alle Klusere kommer hjem med togen
Ratle som vist faar en etagerstær ind af det
Vils Elle og Familien iøvrigt mange
Gange.

Den hengivne
Fritz Lyberg.